

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 28/2023
03.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Миљуш и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у предмету по тужби тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., наследника сада пок. ЂЂ бившег из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., наследника сада пок. ЗЗ бившег из ..., ИИ из ...и ЈЈ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Ивковић, адвокат из ..., против туженог „Универзал искра“ ДОО стечајна маса Барич, правног следбеника Предузећа „Универзал искра“ ДОО у стечају, кога заступа Смиљана Цвикић, адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, у поступку по захтеву за решавање сукоба надлежности између Привредног апелационог суда и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 03. фебруара 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету надлежан је Апелациони суд у Београду.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П1 1449/10 од 22.10.2014. године, ставом првим изреке, усвојени су тужбени захтеви тужилаца и поништена решења туженог Предузећа „Универзал искра“ ДОО о престанку радног односа тужилаца броја и датума наведених у овом ставу изреке, и обавезан тужени да тужиоце врати на рад. Ставом другим изреке, усвојени су тужбени захтеви тужилаца и обавезан тужени „Универзал искра“ ДОО Барич, да тужиоцима на име неисплаћених зарада исплати појединачно определене месечне износе, са законском затезном каматом од дана доспелости, па до исплате ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени „Универзал искра“ ДОО из Барича да надлежним ПИО Фондовима исплати одговарајуће порезе и доприносе на означене износе нето зарада свих тужилаца. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 653.000,72 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1312/17 од 18.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке за поништај решења тужилаца о престанку радног односа од 25.12.2009. године и решења о отказу уговора о раду тужилаца од 18.03.2010. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у осталом делу става првог и у ставу другом изреке и одбијен тужбени захтев

тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоце врати на рад и да тужиоцима на име неисплаћених зарада исплати појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става трећег изреке за обавезу туженог да надлежним ПИО Фондовима исплати одговарајуће доприносе на означене износе нето зараде свих тужилаца. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да у име и за рачун тужилаца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду ПИО, на означене износе нето зараде свих тужилаца садржане у ставу другом изреке ожалбене пресуде. Ставом петим изреке, утврђено је да је тужба повучена и без дејства пресуда првостепеног суда у осталом делу става трећег изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцима исплати одговарајуће порезе на нето износе зарада тужилаца у ставу другом изреке, а жалба туженог је у том делу одбачена. Ставом шестим изреке, утврђено је да је тужба повучена и да је без дејства допунска пресуда Основног суда у Обреновцу П1 1449/10 од 12.12.2014. године, у односу на тужиоце АА, ББ, ВВ, ГГ, ЕЕ, ИИ и ЈЈ, а жалба туженог је у том делу одбачена. Ставом седмим изреке, преиначена је допунска пресуда Основног суда у Обреновцу од 12.12.2014. године, у односу на тужиоце ЖЖ из ... наследника сад покојног ЕЕ бившег из ... и ДД из ... наследника сада покојног ЂЂ из ... те одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да убудуће врши обрачун и исплату зарада тужиоцима сагласно колективном уговору број 177 од 27.10.2005. године и уговорима о раду, важећи на дан преузимања запослених при куповини погона по купопродајном уговору од 03.03.2006. године. Ставом осмим изреке, преиначено је решење првостепеног суда и одбијен захтев тужилаца, којим су тражили да се тужени ослободе од плаћања трошкова судске таксе у предмету првостепеног суда, да се мења решење о трошковима поступка садржано у последњем ставу изреке првостепене пресуде, тако што уместо износа трошкова поступка који се досуђује тужиоцима у висини од 653.072,00 динара, има стајати износ од 129.500,00 динара, као неоснован. Ставом деветим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртм изреке првостепене пресуде и одбијен захтев тужилаца да се обавезе тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 635.072,00 динара и решава да свака странка сноси своје трошкове првостепеног и другостепеног поступка. Ставом десетим изреке, одбачен је поднесак туженог насловљен као допуна жалбе туженог против првостепене пресуде од 01.12.2014. године. Ставом једанаестим изреке, одбачен је поднесак тужилаца од 19.02.2018. године, као недозвољен.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 3645/19 од 10.09.2021. године одбијена је ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1312/17 од 18.03.2019. године, у делу става другог изреке у погледу одлуке за враћање на рад и у ставу петом, шестом и седмом изреке. Укинута је пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 1312/17 од 18.03.2019. године, у осталом делу става другог, у ставу трећем, четвртм, осмом и деветом изреке и предмет је у том делу враћен другостепеном суду на поновно одлучивање.

Након укидања другостепене пресуде у наведеном делу, Апелациони суд у Београду донео је решење Гж1 4315/21 од 09.01.2023. године којим се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама тужилаца и туженог изјављеним против пресуде Основног суда у Обреновцу П1 1449/10 од 22.10.2014. године, и жалби туженог изјављеној против решења Основног суда у Обреновцу П 1449/10 од 12.12.2014. године, и списе предмета доставио је Привредном апелационом суду. Према становишту Апелационог суда у Београду, како је предмет преосталог дела тужбеног захтева исплата зарада за утужени период, припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и др., против туженог „Универзал искра“ доо стечајна маса Барич, као правног следбеника „Универзал искра“ доо у стечају Барич, то је за одлучивање о преосталом делу тужбеног захтева надлежан Привредни апелациони суд у смислу одредбе члана 25. и 26. Закона о уређењу судова и члана 136. Закона о стечају.

Привредни апелациони суд није прихватио надлежност за одлучивање о жалбама на одлуке Основног суда у Обреновцу, па је списе предмета са пропратним актом од 13.01.2023. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11... 18/20), Врховни касациони суд налази да је за поступање у предмету по жалбама изјављеним против пресуде Основног суда у Обреновцу П1 1449/10 од 22.10.2014. године и против решења Основног суда у Обреновцу П 1449/10 од 12.12.2014. године, надлежан Апелациони суд у Београду.

Без обзира на чињеницу што је у току парнице тужени „Универзал искра“ доо Барич у стечају продат као правно лице и поступак настављен против стечајне масе наведеног правног лица, није било правно основа да се Апелациони суд у Београду огласи стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама против одлука Основног суда у Обреновцу, позивом на одредбе закона којима се уређују судови и стечајни поступак. Жалбама се побијају одлуке основног суда, чију законитост и правилност одлучујући по жалбама преиспитује искључиво другостепени суд опште надлежности, у овом случају Апелациони суд у Београду у складу са одредбом члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова. Привредни апелациони суд у смислу одредбе члана 26. Закона о уређењу судова, нема овлашћења да преиспитује одлуке судова опште надлежности, чак и ако је једна од странака правно лице у стечају (или стечајна маса). Привредни апелациони суд одлучује о жалбама на одлуке привредних судова.

Стога, није било законске могућности да се Апелациони суд огласи ненадлежним за одлучивање о жалбама на одлуке основног суда, па нису правно утемељени разлози на којима је Апелациони суд у Београду засновао своју одлуку о ненадлежности у овом предмету.

У складу са изнетим, Врховни касациони суд је одлучио, применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку, да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић